

ERDÉLYI GAZDA

AZ ERDÉLYI GAZDASÁGI EGYLET

HIVATALOS

KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden kedden egy ivon és az egyleti tagoknak ingyen küldetik meg.

Nem tagok egész évre 2 frrtal fizetnek elő, féléves előfizetés el nem fogadtatik.

Pénz- és értékküldemények az

ERDÉLYI GAZDA KIADÓ-HIVATALÁHOZ,

a lap szellemi részét illető közlemények az ERDÉLYI GAZDA SZERKESZTŐSÉGÉHEZ

ozímzendők.

A hirdetői díjszabályzatról a kiadó hivatal ad felvilágosítást.

Szerkesztő bizottság: elnök Dr. Berde Áron; Girsik János. Szabó Sámuel, Vörös Sándor.

felelős szerkesztő: Gamauf Vilmos.

Tartalom: A valuta-rendezés visszahatása a mezőgazdaságra. O. L. — A komlótermelésről. r. — A „48-as“ kis tábor. gy. gy. — Felhívás. — Egy v e l e g: Közgyűlési meghívó. A mezőgazdasági állapotról. Charolais törzsnőj eladása. Az esővíz behatolása a talajba. Viharral daczólanó fánemek. Hízó sertések mintakiállítása. Gyümölcsfák trágyázása. Felhívás az erdőbirtokosokhoz. Földmvelési minisztérium felhívása a lötenyésztőkhöz. The Gresham életbiztosító társaság jeletése. — Üzleti heti szemle. — Hirdetések.

A valuta-rendezés visszahatása a mezőgazdaságra.*)

Csak pár hete annak, hogy a hírlapokat megfutá a valuta-rendezés kérdése; miből az igaz, hogy még nem szükségképpen következik, mikép az osztrák-magyar monarchiában a valuta-rendezés mihamarabb foganatba vétetik, de azon föltevés is lehetséges, hogy a kérdés föltevése komoly háttérrel bír. Hogy egyik vagy másik áll-e? azt most ne vitassuk, hanem miután a kérdés felvetetett, szóljunk hozzá mi gazdák a mi szempontunkból. Ha jelenleg az arany értékénél olcsóbb bankjegyeinket az arany teljes értékére akarjuk emelni, vagyis ha a jelenleg létező ágio különbözetet megszüntetni szándékozunk, akkor nem szabad szem elől téveszteni az azon nagy horderejű következményeket, melyek e műveletet kísérnék. S e következmények:

1. Hogy mindennemű adónk 19%-al, vagyis az ágio különbözettel emelkedni fog.
2. Hogy hiteltartozásaink, melyeket papírértékű bankjegyekben vettünk fel, ugyanannyi százalékkal emelkedni fognak.
3. Hogy mindennemű készpénz fizetéseink, melyeket a szolgálati személyzetnek s a napszamosoknak adunk, hasonló százalékban emelkedni fognak. S csak az iparcikkéért adott pénzünk fog talán belértékének szempontjából változatlanul maradni. Ezek lennének tehát a valuta-rendezés hátrányos kö-

*) Fenti cikket, mely egy a gazdákra nézve is felette fontos kérdést népszerűen tárgyal, a „Gazdasági Lapok“ 2-ik számából vesszük át.
Szerk.

vetkezményei, azon tételeknél, melyeket mi gazdák fizetünk. Lássuk most más oldalról eladott terményeink árjavulása elensúlyozza-e ezen hátrányokat? Minthogy kiviteli termelésre van fektetve mezőgazdaságunk, ennél fogva buzánkért s egyéb gabnanemüinkért, eladott állatainkért, borunkért, gyümölcsünkért, s erdei terményeinkért, avagy szeszünkért és csukrunkért, az aranyértéket fogjuk kapni, tehát a jelenleg élvezett ágio különbözetet elveszítjük. Ha tehát a valuta-rendezés akképpen tervezetné, hogy mind e hátrányainkra tekintet nem lenne, úgy ennek súlyos következményeit igen mélyen érezné meg a magyar mezőgazdaság. Tekintve az állam szükségleteit, és azt, hogy az államháztartás hiányait mindenkép fedeznünk kell, még legnagyobb megnyugvással tudnók elviselni, az ezáltal létrejött 19 százalékos adóemlést, mert ez esetben legalább az a vigaszunk marad meg, hogy az ipar és kereskedelem, ugyanazon mérvben járulnának hozzá. Egészen másképp áll ez kölcsöneink tekintetében, mert mi sem képes indokolni azt, hogy 19 százalékkal többet fizessünk vissza, mint a mennyit tényleg kaptunk. Egészen analog az eset a haszonbérekre nézve is. Ezen ugyan lehetne segíteni az által, ha a valuta-rendezés ügyében hozandó törvényben a kölcsöntőke, haszonbér és egyéb járadékok megfelelő reductiója lenne kimondva.

Ugyanily törvényhozási intézkedés az adó megfelelő reductióját is kimondhatná, a mi annyival is inkább lenne méltányos, mert hiszen még érezzük hatását a csak nem rég foganatosított catastroteri rendezésnek. E bajokon tehát a valuta-rendezés méltányos kivitele által segíteni lehet. De lehet-e segíteni szolgálati személyzetünk, de különösen napszamosaink fizetésénél, erre már bajosabb módot találni; pedig kellene, mert mindinkább belterjesebbé váló gazdálkodásunknál e két tétel aránylag hatalmas összeget képvisel. Lehetne ugyan egy országos és egyöntetűen keresztül vitt mozgalommal a szolgálati személyzet fizetését, aránylagos reductiónak alá vetni. De napszamosainkkal szemben ezt keresztül vinni s velük megértetni,

hogy ők ugyan oly értéket kapnak mind ennek előtte kaptak, majdnem a lehetetlenséggel határos. Sokan e bajon akképpen vélnek segíthetni, ha a pénzegység kisebbitetik, vagyis ha a mostani egy forint helyett márka vagy frank fogadtatnék el. Ebben van valami, s elvitatni nem lehet, hogy ennek némi hatása lenne, de nézetem szerint e bajon, csak igen kis részben segíthetne. Bármennyire is lennének tehát a valuta-rendezésnél tekintettel a gazda méltányos igényeire az utóbb említett körülménynél fogva, még sem lehetne azt érzékeny károsodásoktól megóvni, s ez az oka annak, hogy a valuta-rendezésnek gazdasági szempontból ez idő szerint nem lehetünk barátai, s főleg azért nem, mert tekintettel alacsony termény árainkra, az idő most a lehető legroszszabbul lenne megválasztva. Ha majd terményeink ára ismét magasabbra fog emelkedni, s alapos reményünk lesz arra, hogy a gazda megélhetését biztosító magasságban huzamosabb ideig megmaradni is fog, akkor érkezend el azon idő, midőn a különben kívánatos valuta-rendezését a gazda aránylag csekélyebb rázkódásokkal fogja elviselhetni.

O. L.

A komlótermelésről.

Midőn a magyar földmívelési ministerium figyelmét a komlótermelésre irányozta s e célból egyes, a mezőgazdaság terén is már tapasztalatokat szerzett egyéneket külföldre a komlótermelés tanulmányozására kiküldte, s állami segílylyel az ország egyes vidékeire s különösen honunk északi részén komló mintatelepeket felállítani szándékozik; czélja nem lehet más, mint oly növénynek a termelését terjeszteni, mely a termelőknek a lehető legnagyobb tisztajövedelmet biztosítja. Hazánk éghajlata alatt, okszerű mívelést és kezelést feltételezve, a komlótermelés szép és állandó jövedelmet adhat a termelőnek. Igen nagy mennyiségű komló használtatik fel honunk serházaiiban is, de ezen komlószükséglet eddig rendszeren Cseh, Stajer, Bajor és Szászországból lett fedezve még pedig drága pénzen; hazánkban termelt komló (mert csak elvéve termeltetett s így alig volt ismeretes) potom áron is alig volt eladható, sőt megtörtént az is, hogy az így olcsó áron vett komlónk a vevő által külföldre lett eladva s onnan ismét hatványozott áron visszakerült hazánkba. A komlóról azonban bátran állíthatjuk, hogy h a z á n k b a n v a n j ö v ő j e. Mihelyt a komlónálunk elterjedést nyer, mihelyt az nagyobb mennyiségben kerül a piacra s annak minőségéről meggyőződnek a fogyasztók, azonnal úgy értéke, mint kelendősége nagyobb lesz. Hazánk legtöbb vidékein sikerrel termelhető, mert az éghajlat iránt nem érzékeny; így látjuk azt külföldön oly zord éghajlat alatt is termelni, a hol a burgonyán kívül más miveleti növény alig sikerül, s így azon lakosságnak jóformán egyedüli jövedelmi forrását képezi. Miután a komló első évben termést nem hoz, a sorok közeit az első évben melléktermények termelésére fordíthatjuk s így a terület az első évben is értékesíthető. A komló a talajban sem igen válogat, megterem ugyan a kötött, mint a laza talajban, csak mély legyen, de nem vizes. Minthogy pedig a ministeriumnak szándéka legelőször honunk északi részén komló mintatelepeket beren-

dezni s ez által annak nagyobb terjesztésére buzdítani, választott tehát oly vidéket, a melyben különösen nemesebb miveleti növényeink, mint buza, törökbuza vagy éppen nem, vagy legalább nem biztosan termelhetők: ez által azon vidéknek oly növényt nyujtván, mely a termelőknek foglalkozást s jobb megélhetési módot biztosít s talán az amerikába való kivándorlási kedvet is csökkenteni képes leend. Előnyben részesülnek ezen megyék annyiban is, a mennyiben a komlótelepnek első berendezés költségei, melyeknek oroszán részét a szükséges karók beszerzése képezi, kissébbek, mint más megyékben, melyek fában szűkölködnek.

Hogy egy $\frac{1}{4}$ hektar kiterjedésű komlótelep beállítása mennyibe kerül, ez természetesen a helyi viszonyoktól függ; különösen a komlókarók ára, a napszám s a talaj állapota lehetnek erre leginkább befolyással. Így például egy nagyobb komlótermelő, ki már több éveken át komlótermeléssel foglalkozik, következő számítást tesz: $\frac{1}{4}$ hektarnyi*) komlótelepnek berendezése közép napszám árak mellett, úgy, hogy nem minden tő mellé karó alkalmaztatik, hanem ezek egy része sodronyckkal helyettesítettik került 240 frtba; a következő években 65 napszámmal s hozzá számítva a befektetett tőkének kamatait, az eszközöknek elhasználási százalékát, úgy a tőke egy részének amortizációját, a kiadás teszen 73 frt 80 krt. Jövedelem volt 10 évi átlag szerint 114 kg. komló, 100 klg. 267 forintot kelt el, évi tiszta jövedelem volt 230 frt 58 kr.

Nagyobb komlótelepek berendezésénél mulhatlan szükséges, hogy elegendő munkaerővel különösen a komlószüret idejében rendelkezék a termelő; népes vidékeken vagy a hol munkahiány van, ott a komlótermelés a népek jutalmazó elfoglaltságot nyujt. A komlótermelésnek több módja van; e lap keretét túlhaladná azokat mind felsorolni akarni; de egy termelési eljárást, mely a gyakorlatban is igen jönak bizonyult, nem lesz talán érdektelen megismertetni. Komlótermelésre legalkalmasabb a középkötöttségű mély talaj; a telep az uralkodó szél ellen védve legyen. Az ültetést megelőző őszön a komlótelepnek kiszemelt területet holdanként 400—500 mázsa ért istálló-trágyával megrágyázzuk s közönséges ekével, mely után egy turó-éke jár 45 cm. mélységre felporhanyitjuk. Télen át a talaj bolygatlanul marad. Tavasszal mihelyt a talaj megszikkadt, kétszeresen megboronáltatik s meghengeresztetik, a helyek, melyekre a dugványok elültetendők lesznek 50 cm. hosszú karókkal megjelöltetnek. A 2 mnyi távolságu négyszögökbeni ültetés a legzélszerűbb, mert e mellett a tőkék egymástoli távolsága, a fogatos talajmívelő eszközöknek használatát megengedi. A megjelölt helyeken a jelző karótól 5 cm. távolságban 50 cm. mély gödrök ásatnak s az azokból kiásott föld mindég az előbb ásott gödörbe hanyatik; ez által minden gödör uj ásott földet nyer, mely a dugványoknak szükséges nedvességet szolgáltatni képes. A dugványok ezen gödrökbe közvetlen a karók mellé 8 cm. mélyen ültetendők. A dugványok földben lévő részéhez a földet hozzányomjuk, mi által a fejlődő gyökerek biztosabb álláspontot nyer-

*) $\frac{1}{4}$ h. = 695 négyszög öl.

nek; a dugvány felső része 5 cmnyi finom nyirkos földdel befedetik, hogy a hajtások kibuvása akadályozva ne legyen. Minden gödörbe tanácsos két dugványt ültetni, mert gyakran egyes dugványok meg nem fogamzanak.

Első évben a komlótermelésnél a munka a talajnak gyomoktól tisztántartása, kapálás a fiatal hajtásoknak karókhöz való kötéséből áll, a legközelebbi öszszel a sorok közei 15—20 cm. mélységben felszántatnak — de úgy, hogy a barázdák a tőkékhez fordítottak — mely munkánál arra kell ügyelnünk, hogy a növényeket meg ne sértsük. Ezen okból a sorok közeinek beültetése más mellék növényekkel néha kárral jár. Leginkább szokásban van minden tő mellé karót alkalmazni, melyre a komló indája felkuszhat. Hol azonban magas ára van a fának, ott más eljárást is követhetünk. Ezen eljárás szerint minden második sorban minden ötödik tő mögött egy 8 meter hosszú pózna 1 meter mélységre a talajba szurattik s a föld körülte leveretik. Így minden 10 komlótőre esik egy karó. A karó felső végei erős sodronnyal lesznek egymással összekötve, e sodronnyra minden jelzőkaró fölébe erős zsinór van kötve s a jelzőkaróhoz erősítve. Ezen zsinórra kuszának a komló indái egész a sodronnyig, sőt az erősebbek ezentul is még vagy 30 cmnyire magára a sodronnyra is. E munkát legjobb a telep beállítási évének öszzen végezni s ilyenkor akác karókat is célszerűen lehet használni. Ha a karóknak földben lévő része elrothadt, akkor az lefűrészeltetik s ismét helyére állittatik. A zsinór rendszeren 4, a sodronny pedig 15 év alatt elhasználtatik. Ezen eljárás mellett a nap és levegőnek szabadabb behatása a komlónak különösen érés idejében, nagy előnyére szolgál.

A második és a következő években a komló telepen a következő munkák fordulnak elő:

Tavasszal, mihelyt a talaj megszikkadt, a tőkéről a földet lehuzzuk. Ez rendszeren ekével eszközölhető s csak is a tőkék közelében igényel e munka kézzel való utánjavítást. Ekkor úgy mint a szőlőnél következik a legnagyobb értelmességet és vigyázatot igénylő munka t. i. a tőkéknek metszése. Tapasztalt tény, hogy a komlótő koronája és az első bütyök közt lévő rügyekből a legtöbb és legerősebb termést hozó indák fejlődnek, itt kell tehát a metszést megejteni. Ha a metszés lejjebb történik, akkor éppen a legerőteljesebb szervek vesznének el, ha pedig magasabban történne a metszés, ez által a tőke gyengítése idéztetnék elő annyiban, a mennyiben későbbben mégis csak a két legerősebb inda hagyatik meg, a többi pedig eltávolittatik. Ismételt magasabb metszésnél azon hátrány áll be, hogy a tők idővel a földből kinőnek s többé hozamot nem adnak. A többől oldalt futó gyökerek is mind eltávolítandók. Metszés után a 8 cm. magas komlótők domboruan földdel betakartatnak. A mint az indák 60—90 cm. magasságát elérték, akkor az eddig kihajtott 10—20 indából a négy legerősebb és lehetőleg egyenlő hosszúságú a többitől külön választva, hogy fejük le ne töressék óvatosan egyik kezünkkel tartjuk, a többit pedig egyenként másik kezünkkel kitépjük. A különválasztott négy indának kettejét a karóra, illetőleg a zsinórra fokozatosan emelkedő hajtással a nap irányában balról jobbra oda-

hajlítjuk. A másik két inda a tők sorában óvatosan a földre fektetetik s itt addig marad, míg a felhajlított két inda $1\frac{1}{2}$ —2 meter magasságot elért és azok megmaradása biztosítva van; akkor a két tartalékinda is levágatik. Ezek után a talaj a sorok közt felszántatik és egytagu a sorok távolához arányban álló szélességű boronával egyszer, vagy ha a szükség úgy kívánja kétszer is megboronáltatik s a tők körül a föld kézi eszközökkel felhalmoztatik. A szántást és boronálást a talaj minősége szerint egy, vagy két egymás elő fogott ló végzi. Most már a komlószüretig a talaj gyomirtás céljából a mutatkozó szükséglet szerint egyszer vagy többször lókapával megmiveltetik, mely munka a tők közelében kézi eszközzel lesz kijavítva.

Midőn az indák 3—4 meter magasságot elérték ügyelni kell arra, hogy egymáshoz ne verődjenek s az akkor fejlődő tobozok ez által meg ne sérüljenek. Ezt megakadályozhatjuk az által, hogy a két egymással szemben álló indát egymáshoz szoritva 2 meter magasságban összekötjük. Az indák azután $1\frac{1}{2}$ meter magasságig a földtől leveleitől megfosztatnak; ezáltal szélsend idejében az azokon jelentkezni szokott fényes bogarakat távol tartjuk.

Ha a tobozok zöldes sárga színt mutatnak, pikkelyes leveleik zártak, a komlóliszt aransárga s ujjaink közt nem erősen dörzsölve kellemes komlószagot gerjeszt, akkor a komló érett. A netaláni fűszag ellenben jele annak, hogy a komló még éretlen.

Fontos továbbá, hogy a komlószüret lehető rövid idő, az az két egész három hét alatt bevégeztessék; mert az érett komló a telepen könnyen elromlik. Mint-hogy a komlószüret sok időt és kézi munkát igényel, azért nagyobb kiterjedésű komlótermelésnél egy koránérő fajt p. o. Saazit, melynek érése augusztus hó közepére esik, és egy későbbben érő fajt p. o. spaltit, mint augusztus hó második felében érőt ültetni célszerű. Minden tobozon kell, hogy 1—2 cm. hosszúságú szár is maradjon, mert szár nélkül szedve, a tobozok levelei elválnak egymástól. A termés szüret alkalmával első és második osztályba soroztatik s e célra használt külön kosarakba rakatik. Az első osztályu rendszeren magasabb áron értékesíthető. A termés nagysága szerint $\frac{1}{4}$ hektárra 60—70 munkás szükséges. Egy napszamos egy nap alatt körülbelül $4\frac{1}{2}$ kg. komlót képes szedni. Mielőtt a karókat a karóemelővel a földből kihuznánk, az indákat komlókéssel 70—90 cm. magasságban lemetszük. A tobozokat a lefektetett karókról azután vagy künn a mezőn szedik le, vagy a szedetlenn indákat haza viszik s otthon pajtákban vagy más e célra alkalmas helyen leszedik. A körülbelül 70 cm. magasságban levágott termőindák csomóba köttetnek. Az év utolsó munkája a komlótők elfedése, mely munkát töltőgető ekével végzik, úgy, hogy az összekötött indáknál körülbelül 10 cm. szélességű földszelet takaratlan maradjon.

A komlókarókat télire közönségesen egy erre alkalmas ponton talpfákra fektetik vagy gulába állittják.

A leszedett tobozok szárító színekbe vagy pajtákba vitetnek s ott 13—15 egymás fölött kifeszített vékony hálókra

kiterítettnek s naponként egyszer, kétszer a háló alsó részén hőtál veregetve megforgattnak, mi által gyorsabb és egyenletesebb lesz a száradás. Midőn a tobozok szárai hajlítva töredeznék, akkor a komló eléggé száraz s a szárító kamarában 10—15 cm. magas garmadába lapátolható. Ha azonban itt ismét megereszkedik, akkor falapáttal óvatosan megforgatandó; ha pedig a szárítóban több napok leforgása után sem nem ereszkedik meg, sem fel nem melegszik, akkor már a bezsákolásra is alkalmas; ellen esetben újból vékonyan elteregtetve szárítandó. Elsőssban a komló csomagolására fogaskerekű sajtókat használnak, melyekkel a 100 kg. komlót befogadó zsákokba sajtoltatik s így kerül eladásra. De a már bezsákolott komló is megvizsgálendő, vajjon eléggé száraz-e. E célra erős sodrony nyársakat használnak, melyek a komlózsák középig beszuratnak s az első napokban onnét többször kihuzva megtapogattatnak. Ha megelégedés vehető észre, akkor a komlót azonnal a zsákból kiverni s szárítani kell. Bálmokban megmelegedett komló fénytelen, nagyobb melegedésnél veres színű s értéktelen. Igen megszáritott és bezsákolott komlónak a levelei összeállóságukat veszítik s a komló értéke apad; azért a komlónak kezelése sok szakértelmet s tapasztalást követel.

r.

A „48-as“ kis tábor.

Két hava még csupán (nov. 12. 19.), hogy a műméhészet kérdése Pálfi Lajos lelkes ügytársunk által fölvetett az udvarhely megyei „tanítói-egylet“ gyűlésein s ma már (jan. 4.) megalakultnak nyilváníthatjuk e megye területén, hogy úgy szóljunk: e hivatását igazában fölfogni bíró lelkes tanító-testület kebelében az „első“ erdélyrészi méhészegyleti „kör“-t.

Nem csoda azonban, hogy e dolog, oly rövid idő alatt ily szép eredményhez ért. El volt készítve itt a talaj. Elkészítése sem kerülhetett valami nagy bajba, minthogy ennek anyaga, vegyülete — a mint igen sok szép példa mutatja — nagyon alkalmas arra, hogy a belo vetett mag az irás szavai szerint 30, 60 s 100-szorosan meghozza gyümölcsét.

Nem kívántatott idő egyéb, mint néhány lelkesítő szó, s ennél még hangosabban beszélő műméhészeti munkálkodása annak a törhellen buzgalmu sz.-kereszturi méhésztársunknak, kinek már is jól ismert „nagy“ nevét e sorok elején említők, s kinek „legyen“ szavára e hó 2—3 napjain a kis lobogó kibontatott a harc-z-kész 48 méhész és méhészet barát lelkes éljenzései közt.

Olvasóink ismerik is már derék önkéntes kis sergünk zászlósát s fővezéreit multkori rövidke közleményünk-ből; de befogjuk névszerint mutatni közelebről*) a köz-vitézeket is, hogy annál meggyőzőbben állítsuk ez utánzásra méltó szép példát más megyei, vidéki tanító-testületeink, illetve gazdasági s más egyleteink lelki szemei elé.

*) A beküldendő közgyűlési jegyzőkönyv kapcsán úgy a „kör“ választmányának, mint összes tagjainak névsorát közölni fogjuk.

Az alakuló közgyűlésen az „anya-egylet“ kolozsvári képviselő titkára az egyleti alapszabályokat ismertette meg pontról-pontra az egybegyűlt tagokkal s jelentette ki megbizói (az egylet igazgató választmánya) nevében azon kedvezményeket, melyeket az egylet ezen „első körének“ s holnap-holnap után mindannyi területén létesülendő „köröknek“ nyújtani kész.

Ily kedvezmény legelső sorban is, hogy a „körrendes tagjai“ 2 frt. évi tagsági díjuk fejében — öt évi kötelezettséggel — a három ismert magyar szaklap közül az egyleti főtitkár közvetítésével bármelyiket megrendelhetik; a „kör“ központja (Székely-Keresztur) számára pedig mindhárom tiszteletből küldetik.

Ezen kívül egy kis mintaméhes alapjául már a legközelebbi tavasz kezdetén Bodor-kaptárookban néhány méhcsalád adományoztatik. Szóval oly kapcsok fűzik az újszülött „leány egyletet“ s esetleg megszületendő „egyleti köröket“ az erdélyrészi „anya-egylet“hez“, hogy ezek alapján bizvást rövid időn földerül bérczes hazarészünk műmehésze.

A gyöngéd „anya“ kapcsok föltüntetése után még fokozottabban nyilvánult az az elhatározás, hogy a műmehészet ügyét úgy testületileg, mint magán uton kinek-kinek a mint módjában áll, a megyei kör területén általánosítandják.

Volt ám öröm, zsongás! De volt bánkódás is a rajnépe közt, azon lehangoló körülmény miatt, miszerint a „kör“ elnökévé választott derék közigazdasági előadó br. Kemény Béla a komló piacz megteremtése tekintetéből éppen e napokban kénytelenítettven külföldre utazni, nem fogadhatta ezt azonnal pártfogása alá.

Vigasztalva találja azonban magát ez életre való kis „nép“ azon tudatban, hogy Pálfi Lajos főfömhész, Varga Ferencz derék lelkész, Sándor János nagy gyümölcsész, Jaeger Fr. József jó gyógyszerész s a szó teljes értelmében igazi lelkes tagokban oly köri előljárókat bir, kiknek vezetése mellett a kör ügyei mielőbb fölvirágoznak.

Adja Isten, hogy úgy legyen! S mielőbb ehhez hasonlókról értesíthessük olvasóinkat! És pedig legelső sorban „Nagy-Küküllő megyéből“, hol szintén márczius elejére kilátásba helyezte e gyűlésen jelen levő Gáboss Dénes derék ügytársunk a „második“ méhész-egyleti „kör“ létesítését, a Sagesvárt tartandó megyei tanító-testület közgyűlésén. — Kiváncsian lessük és várjuk szép reményű rajainkat!

gy. gy.

Felhívás

az erdélyrészi ménlő-tulajdonosok állami segélyezése tárgyában.

Az állami fedező ménnek létszámának elégtelensége már évek óta korlátozta a Nagym. földmívelési ministeriumot abban, hogy az erdélyi részek területén fekvő községek közül mindazokban, honnan fedeztetési állomás felállítását kérelmeztek, ilyeneket szerveztethessen. A tenyésztés fokozatos emelkedésével szemben, ezen, a tenyésztők érdekeire hátrányos hely-

zelen némileg segitendő, a nevezett ministerium elhatározta, hogy a jó községi és magán mének tulajdonosait, alábbirt feltételek mellett államilag segélyezni fogja; különösen oly helyen, a hol egyfelől a vidék méltó követelményeihez mértén állami ménnek kellő számban nem állanak rendelkezésre, másfelől a lótenyésztési ügy fejlődhetése, már általános viszonyoknál fogva is, eredményt ígér.

A feltételek a következők:

1-ör. A mén tulajdonosa — legyen az község vagy egyes tenyésztő — kötelezi magát arra, hogy a megyei lótenyésztési bizottság által alkalmasnak ítélt ménjét kivétel nélkül közhasználatra bocsátja s a lótenyésztési bizottsági elnök által meghatározandó formájú s hitelességű fedeztetési jegyzékből igazolni tudja, hogy legalább 35, azaz harminczöt darab, idegenek birtokát képező kanczát fedeztetett ménjével a fedeztetési idény alatt.

2-or. A segélyezett ménért fedeztetési díjul legfeljebb 2 forintnál, vagy ezzel egyenlő értékű terménynél vagy szolgáltatmánynál többet egy kancza után nem vesz.

3-or. Kötelezi magát a méntulajdonos, hogy a mént a fedeztetési idény alatt naponta reggel 9 óráig istállójában tartja, hogy a jelentkező kanczatulajdonosnak a távolabb vidékről is alkalma legyen a mént használni; magától értetődően, hogy az ez órát megelőző fedezés esetében e várakozást tennie szükséges nem leend.

4-er. Kötelezi magát továbbá, hogy a mént egész esztendőben megfelelően táplálja; de különösen a fedeztetési idény alatt elegendő szemes oledellel is tartja; alávetvén magát a mén tartására, valamint a fedeztetésnél követni szokott eljárásra úgy a megyei lótenyésztési bizottság, valamint a telepszály vizsgálatainak, ellenőrzésének és felügyeletének, nemkülönben az ezek által rendelt esetleges eljárásnak eszközzésére.

5-ör. A pénzbeli állami segély a mén darabját illetőleg 60—100 frt, mely összeg a fedeztetési idény végével fog kiutalványoztatni.

6-or. Megengedtetik, hogy a helyi viszonyok szerint a segélyezett ménnek szabad ménesben szabadon is használtassanak, oly kikötéssel azonban, hogy egy mén számára több kanczának kerülni 60-nál nem lehet.

Felhivatnak tehát a t. méntulajdonosok, egyesek úgy, mint községek, a kiknek alkalmas, alakzatára nézve, ha nem is teljesen megfelelő, de öröklő hibáktól ment, nem éppen elszáryant ménjök van és a mént a fentebbi feltételek s állami segély mellett közhasználatra átengedni hajlandók, hogy e tárgyban az illető megyei lótenyésztési bizottsági elnöknel 1885. évi február 15-ig szóval vagy írásban okvetlenül jelentkezzenek, mely alkalommal a méntulajdonos neve, lakhelye, továbbá a segélyezésre felajánlott ménló neve, apja, anyja, színe, kora és magassága centiméterekben szintén bejelentendő.

Kolozsvárt, 1884. évi december 30-án.

Báró Bánffy Dániel, s. k.

az erdélyi központi lótenyésztési bizottmány elnöke.

EGYVELEG.

— Közgyűlési meghívó. Az „erdélyrészi okszerü méhész-egylet“ évi rendes közgyűlését folyó 1885. év jan. 25-én vasárnap d. e. 10 órakor tartja, az erdélyi gazdasági egylet belközép-utca 11. számú irodájában (Gr. Mikó-ház), miről egyletünk helyt lakó és vidéki összes tagjai avval a tiszteletteljes kéréssel értesítettnek, miszerint a kijelölt helyen és időben, minél számosabban megjelenni sziveskedjenek.

Napirend:

1. Elnöki megnyitó-beszéd.
2. Az igazgató választmány jelentése az 1884. évről, a titkár által.
3. Pénztári jelentés az 1884-dik évi zárszámadásról.
4. Pénztárvizsgáló bizottság jelentése és az 1885-dik évi költségvetés megállapítása, s az ezzel kapcsolatos építkezési ügy.
5. Az átdolgozott alapszabályok előterjesztése.
6. Indítványok.
7. Közgyűlés bezárása.

Az erdélyrészi oksz. méhész-egylet igazg. választmányának Kolozsvárt, 1884. decz. 20-án tartott üléséből.

Roediger Rezső, Szentgyörgyi Lajos,
egyleti I-ső aleloők. egyleti titkár.

* * *
— A mezőgazdasági állapotról a földművelési ministeriumhoz érkezett jelentések szerint az egész országban enyhe időjárás uralkodott; a vetések fedetlen állapotban vannak ugyan, mind a mellett azok állása kielégítő, áll pedig ez különösen a koraiakra nézve. A tavaszitak alá való szántás ott, hol azt a talaj minősége megengedi, folyamatban van. Az enyhe időjárás folytán a juhoknak legeltetése több vidéken ismét lehetségessé vált. Több gazda panaszt emel az iránt, hogy a törökbuza az idén nem tartja magát és a kasokban rothad. A házi állatok egészségi állapota, a mennyiben a száj és körömfájás szünő félben van, általában kielégítőnek mondható.

* * *
— Charolais törzsnáj eladása. Az országos gazdasági egylet istvántelki földmives iskolájában áruba bocsátatik a charolais törzsnáj, mely áll 1 drb 3 éves bika, 1 drb 1 éves bika, 2 drb 6 éves tehén, 1 drb 3 éves tehén és 1 drb 1 éves üszöböl. A charolais fajtát három kiváló tulajdonság jellemzi: gyors növekedés, könnyü hizékonyság és jó igavonó képesség; oly tulajdonságok, melyek erdélyi magyar fajtánk feljavítása szempontjából nagy figyelmet érdemelnek és a keresztesítés annál kevésbé ütközhetik akadályokba, mert a két fajta között kétségtelen rokonság van (mindkettő a bos primigeniustól származik) és színre nézve is egyenlőséghez közel áll. Az eladandó tenyészanyag a legjelesebb francia tenyészdekből került és az 1878-iki párisi világiállitáson első rangu díjakkal lett kitüntetve. Részletes felvilágosításokkal az országos gazdasági egylet titkári hivatala (Budapest, köztelek) készséggel szolgál.

* * *

— Az esővíz behatolása a talajba. Hellrieger ez irányban érdekes kísérleteket tett háromféle talajnemmel úgy mint: humozus homokkal, agyagos homokkal — mely valamivel finomabb szemcséjű volt, mint az előbbeni — és áradványi homokkal. Kísérleteinek eredménye a következő: az esővíz annál lassabban hatol be a talajba, minél finomabbak a talaj részecskéi. Ha több, különböző finom szemcséjű talajréteg fekszik egymáson, ez esetben a legfinomabb szemcséjű réteg a legtöbb vizet veszi magába s az alatta fekvő rétegek nedvességéből minden körülmények közt bizonyos részt elvon, míg ellenben e réteg (tudni illik a legfinomabb szemcséjű) más rétegek számára vizet csak akkor bocsát át, midőn maga már teljesen telítve van. (E. L.)

* * *

— Viharral daczoló fánemek. Egy német szerző a fánemeket (a mennyiben a magasabb hegységben figyelembe vehetők) a viharral daczoló képességük szerint osztályozza. Első helyre e tekintetben a juhart (fürtös és korai juhart) helyezi, azután jőne a köris és bükk, harmadik sorban a vörös és jegenyefenyőt említi, míg utolsónak a luczfenyőt sorolja. A tölgyet, mely a vihart legjobban kiállja, valamint a többi lombos és tűlevelű fánemeket azért nem osztályozza itt a szerző, mert azok már nem tartoznak a viharok által erősen veszélyeztetett magasabb vidékeken honos fánemek közé. A juhar a viharokkal szemben tanúsított ellenálló képessége tekintetében teljes joggal nevezhető a hegység tölgyének. Ha a juhar egymástól vágás által elkülönítendő fiatalosok szélein fordul elő, kitünő szolgálatot tesz a vihar megtörése által s ez okból tartalékban tartása nagyon ajánlható. Hasonló körülmények közt, hasonló szolgálatot tehet a bükk és köris is. A vörös és jegenyefenyő még mindig erős gyökérzettel bírnak, habár a viharoknak egyik sem képes úgy ellenállni, mint az említettek. A luczfenyő tudvalevő sekély gyökérzeténél fogva nagyon kevés ellenállásra képes. Arra nézve tehát, hogy a viharok károsítását lehetőleg kikerüljük, mindenesetre mindig a legjobb óvszer, ha az erdők szélét úgy alkotjuk, hogy az képes legyen a viharral daczolni. (E. L.)

* * *

— Hizó sertések mintakiállítása. A folyó évi országos kiállítással kapcsolatos állatkiállítások közül kiváló fontossággal bír az 1885. évi szeptember 1-seje és 18-ika között Kőbányán tartandó sertéskiállítás.

A mintakiállítás célja: egybehasonlító kísérleteket tenni, hogy a mintahizlálóra beállított állatok mit és mennyit fogyasztanak? az elfogyasztott táplálék után mennyit termelnek? mennyi ideig termelnek haszonra? és mennyi időt igényelnek a tökéletes kihizásra? milyen súlyt képesek elérni? hány százalék selejtezendő ki a 6—7 hónapig tartó hizlálási idő alatt? végre, hogy meglehessen szemlélni azt, hogy a tenyésztő-állatok osztályában kiállított állatok fajából származó anyag a közvetlen szomszédságban levő hizláló-kiállításban milyenné fejlődött?

A hizlálás foganatosítására egy külön bizottság fog felügyelni, mely minden szükséges adatot feljegyez, hogy az eredmény a legbiztosabb módon legyen megállapítható. Minden te-

nyésztő, ki a mintakiállításon részt óhajt venni, ebbeli szándékát Pfeiffer Mátás urnál (Budapest, Kecskeméti-utca: 14. sz.) lekésőbb 1885. évi január hó 15-dikéig jelentheti be; megnevezvén a darab számot, a mennyivel szerepelni óhajt. Megjegyeztetik, hogy 100 darabnál kevesebb egyféle sertésből nem fogadtatik el.

A bejelentett sertéseknek páronként legalább 100 kilogramm élősúlylyal kell bírni; páronként 160 kilónál nehezebb sertések nem fogadtatnak el. A sertések márczius hó elején küldendők fel Kőbányára, hol azok átvételnek és osztályzatuk megállapíttatik. A vételár megállapítására a békés-gyulai Pál napi (téli) vásáron elért árak lesznek irányadók; ezek jegyzésére Liphai István ministeri tanácsos ur elnöklete alatt három hizlálóból és három tenyésztőből álló hizottság fog ki-menni.

* * *

— A gyümölcsfák trágyázása. A geisenheimi kertészeti és szőlőművelési iskolában már évek óta kísérleteket tesznek annak meghatározására, hogy a gyümölcsfák trágyázására mely anyagok a legalkalmasabbak, és mely időben legcélszerűbb az egyes anyagokkal trágyázni. Ezen kísérletekhől kitént, hogy tavasszal és nyáron legcélszerűbb hig trágyával trágyázni (viz és trágyalé egyforma mennyiségben, 20 liter ily keverékre egy marok hamu, pár napig állni hagyva és néhány-szor fölkeverve); ezáltal a fa erőteljes kiképződése s a gyümölcs kifejlődése mozdíttatik elő. Ősszel, vagyis midőn a jövő évi gyümölcscrügyek tökéletes kifejlődésének előmozdítása miatt trágyázunk, legcélszerűbb káli- és ammoniak-superphosphatot használni, a mit a fa körül hintünk és alákapálunk. Ezen trágya elegendő táplálékot nyújt a gyümölcscrügyek kifejlődésére — a nélkül, hogy a faképzésre ösztöoözné a gyümölcsfát. A trágya mennyisége a gyümölcsfák nagyságától függ. Fiatal pyramisfák alá elég egy-két öntözőkanna hig és kétmároknyi mesterséges trágya. Idősebb pyramis-fák 5—6 kanna hig és 5—8 marok mütrágyát kívánnak. Minél idősebb a fa, annál mélyebbre s annál messzebb a törzstől kell a trágyát elhelyezni. (M. Sz.)

* * *

— Felhívás az erdőbirtokosokhoz. Azon erdőbirtokosok, kik az 1879. évi XXXI. t. cz. 165. §-ában megjelölt kopár- és futóhomok területeken a folyó 1885. évben erdősitést teljesíteni szándékoznak s e célból az állam részéről csemetékben ingyen részesülni kívánnak, felhivatnak, hogy ebbeli, a rendelkezésre álló csemetemennyiség határáig s a jelentkezés-sorrendje szerint teljesíthető kívánságukat annak megjelölésével, hogy mely község határában hány katasztrális hold nagyságu, mely közet, vagy talajnemhez tartozó területet és mely fajból álló csemetékből óhajtának erdősiteni, s hogy e célra hány éves és legalább mennyi csemetét kívánnak? lekésőbb a folyó 1885. évi január hó végeig a földművelési ministeriumnak írásbeli értesítéssel tudomására hozzák, s azt, hogy a kérdéses területnek közigazgatási szempontból való beerdősítése szükséges, akár az illető közigazgatási erdészeti bizottság elnökének, akár a kir. erdőfelügyelőségnek iratával iga-

zollják. A csemeték árát és azok csomagolási költségét az országos erdei alap fedezi, míg azoknak gyorsárak szerinti szállítási díját, melyre nézve a hazai vasutak bizonyos mérséklést engedélyeztek, az átvétel alkalmával a jelentkezett erdőbirtokos viseli. Figyelmeztetnek végre az illető erdőbirtokosok, hogy a kérvény benyújtására szabott határidő, valamint a folyamodvány szerkesztésére s felszerelésére vonatkozó fentebbi kellek pontos megtartása, úgy a kérelem lehető figyelembe vétele, mint a csemetéknek ideje korán való megküldése érdekében igen szükséges.

* * *

— A földművelési ministerium felhívja azon mén-tulajdonosokat, kiknek birtokában legalább is négy jó származásu erős csontos szabályos testalkatu 1884-ben született mén-csikó van, s azokat az államnak átadni kívánják, hogy ebbeli szándékukat a helynek, a hol a csikók állanak, valamint a csikók származásának, színének és árának pontos megjelölésével, a földművelési ministerium országos lótenyésztési osztályánál szóval vagy írásban legkésőbb 1885. február 1-éig bejelenteni sziveskedjenek.

* * *

— A „The Gresham” életbiztosító társaság az 1884. évi június 30-án lejárt 36-ik üzletéről az 1884. évi december 11-én tartott közgyűlésen felolvasott jelentés szerint a múlt év üzleti eredménye igen kedvező volt, a mennyiben 7340 biztosítási ajánlat nyújtatott be 63,992.275 frank erejéig, melyek közül 6264 ajánlat 54,979.875 frank összegről elfogadtatott s a megfelelő kötvények kiállítottak. A díjösszegeből levonván a visszbiztosításokért fizetett díjakat 13,685.855.84 frkra rugott, mibe az első üzletév 1,934.453.86 frank díjai is be vannak számítva. A kamatszám 3,448.370.21 frankra rugott s a társaság évi bevételét 17,134.226.05 frankra emelte. A társaság a múlt évben 6,124.323.23 frank életbiztosítási összeget fizetett ki. Kiházasítási és vegyes szerződésekre, melyek határideje lejárt 2,570.177.60 frankot fizetett ki, szerződések visszaváltására pedig 1,144.108.86 frankot fordított. A biztosítási alap 3,712.522.19 frankkal emelkedett. Az aktívák az üzletév végén 87,284.420 frkra rugtak. Ez összeállítósnál a vételárral felvett értékek értéktöbblete nem vétetett tekintetbe, mivel ezek az értékek nem realizáltak s így azonnali nyereség forrásnak sem voltak tekinthetők. Ez értéktöbbletnek nagy fontossága van, mert konzolidálja ama garanciákat, melyeket a társaság nyújt. A társaság tőkebefektetései a következők: 1,621.957.50 frank angol állampapírokban, 1,661.437.39 frank az indiai és gyarmatok kormányának értékpapírjaiban, 16 millió 635,290.83 frank más államok értékpapírjaiban, 1,600.148.2 frank vasuti részvényekben, elsőbbségekben és biztosított értékekben, 25,466.510.52 frank vasuti és más kölcsönkötvényekben, 14,453.178.65 frank házbirtokokban, mihez a társaság bécsi és budapesti házai tartoznak, 12,042.488.86 frank jelzálogokban és 13,803,408.23 frank más biztosítékokban.

Üzleti szemle.

Heti vásárok árjegyzékei.

Minimum és maximum: Budapest jan. 10. | Bécs január 10.

Buza	7.65 — 8.60 frt	8.20 — 9.45 frt
Rozs	6.90 — 7.15 frt	7.75 — 8.30 frt
Árpa, takarmány	6.40 — 6.75 frt	— — — frt
Árpa, szeszfőzésre	6.90 — 7.90 frt	7.60 — 9.00 frt
Árpa, seres	8.35 — 9.60 frt	8.25 — 10.00 frt
Zab	6.30 — 6.60 frt	6.90 — 7.35 frt
Törökbuza	5.40 — 5.60 frt	6.20 — 7.50 frt

Besztercze, január 5-én. Tiszta buza 6 frt 18 kr. Elegy buza 4 frt 25 kr. Rozs 4 frt 10 kr. Árpa — frt — kr. Zab 3 frt 15 kr. Törökbuza 6 frt — kr. hectoliterenként. Széna 6 frt 20 kr. Alomszalma 2 frt 80 kr. metermázsánként. Tüzi fa 3 frt — kr. köbmeterenként. Marhahus 36 kr. kilónként.

Brassó, január 9-én. Tiszta buza 5 frt 60 kr. Elegy buza 3 frt 80 kr. Rozs 3 frt 60 kr. Árpa 3 frt 50 kr. Zab 2 frt 50 kr. Törökbuza 3 frt — kr. hectoliterenként. Széna 3 frt 55 kr. Alomszalma 1 frt 80 kr. metermázsánként. Tüzi fa 2 frt 50 kr. köbmeterenként. Marhahus 40 kr. kilónként.

Deés, január 6-án. Tiszta buza 7 frt 20 kr. Elegy buza 6 frt 80 kr. Rozs 5 frt 20 kr. Árpa 4 frt 80 kr. Zab 4 frt 40 kr. Törökbuza 4 frt 50 kr. hectoliterenként. Széna 6 frt 80 kr. Alomszalma 2 frt 80 kr. metermázsánként. Tüzi fa 3 frt 20 kr. köbmeterenként. Marhahus 40 kr. kilónként.

Gy.-Szent-Miklós, január 10-én. Tiszta buza 7 frt — kr. Elegy buza 5 frt 75 kr. Rozs 4 frt — kr. Árpa 4 frt — kr. Zab 2 frt 50 kr. Törökbuza 5 frt 50 kr. hectoliterenként. Széna 2 frt 40 kr. Alomszalma 1 frt 80 kr. metermázsánként. Tüzi fa 2 frt 20 kr. köbmeterenként. Marhahus 32 kr. kilónként.

Kézdi-Vásárkely, január 8-án. Tiszta buza 5 frt 60 kr. Elegy buza 4 frt 40 kr. Rozs 3 frt 60 kr. Árpa 3 frt 20 kr. Zab 2 frt 15 kr. Törökbuza 4 frt 20 kr. hectoliterenként. Széna 4 frt — kr. Alomszalma 1 frt — kr. metermázsánként. Tüzi fa 3 frt — kr. köbmeterenként. Marhahus 36 kr. kilónként.

Kolozsvár, január 8-án. Tiszta buza 5 frt 53 kr. Elegy buza — frt — kr. Rozs 3 frt 94 kr. Árpa — frt — kr. Zab 2 frt 29 kr. Törökbuza 3 frt 82 kr. hectoliterenként. Széna 4 frt 30 kr. Alomszalma 2 frt — kr. metermázsánként. Tüzi fa 3 frt — kr. köbmeterenként. Marhahus 48 kr. kilónként.

Nagy-Várád, január 6-án. Tiszta buza 5 frt 18 kr. Elegy buza 4 frt 48 kr. Rozs 3 frt 90 kr. Árpa 3 frt 24 kr. Zab 2 frt 32 kr. Törökbuza 3 frt 40 kr. hectoliterenként. Széna 3 frt — kr. Alomszalma 1 frt 20 kr. metermázsánként. Tüzi fa 3 frt 80 kr. köbmeterenként. Marhahus 48 kr. kilónként.

Nagy-Szeben, január 9-én. Tiszta buza 5 frt 10 kr. Elegy buza 3 frt 90 kr. Rozs 3 frt 40 kr. Árpa — frt — kr. Zab 2 frt — kr. Törökbuza 3 frt 60 kr. hectoliterenként. Széna 2 frt — kr. Alomszalma 1 frt 40 kr. metermázsánként. Tüzi fa 3 frt 25 kr. köbmeterenként. Marhahus 44—46 kr. kilónként.

Nagy-Enyed, január 7-én. Tiszta buza 5 frt 50 kr. Elegy buza 4 frt 50 kr. Rozs 3 frt 50 kr. Árpa — frt — kr. Zab 2 frt 30 kr. Törökbuza 3 frt 50 kr. hectoliterenként. Széna

na 4 frt 60 kr. Alomszalma 1 frt 40 kr. mmázsánként. Tüzi fa 2 frt 80 kr. köbmeterenként. Marhahus 36—40 kr. kilónként.

Sepsi-Szt.-György, január 12-én. Tiszta buza 5 frt 50 kr. Elegy buza 5 frt — kr. Rózs 3 f. 60 kr. Árpa 3 frt — kr. Zab 2 frt — kr. Törökbuza 3 frt 20 kr. hectoliterenként. Széna 3 frt — kr. Alomszalma 1 frt 10 kr. mmázsánként. Tüzi fa 1 frt 75 kr. köbmeterenként. Marhahus 36 kr. kilónként.

Szász-Régen, január 8-án. Tiszta buza 5 frt 50 kr. Elegy buza 3 frt 87 kr. Rózs 3 frt 62 kr. Árpa — frt — kr. Zab 2 frt 25 kr. Törökbuza 4 frt — kr. hectoliterenként. Széna 3 frt 10 kr. Alomszalma 2 frt — kr. mmázsánként. Tüzi fa 2 frt 40 kr. köbmeterenként. Marhahus 40 kr. kilónként.

Torda, január 10-én. Tiszta buza — frt — kr. Elegy buza 5 frt 25 kr. Rózs 3 frt 75 kr. Árpa 4 frt — kr. Zab 2 frt — kr. Törökbuza 3 frt — kr. hectoliterenként. Széna 2 frt — kr. Alomszalma — frt 15 kr. metermázsánként. Tüzi fa 2 frt 50 kr. köbmeterenként. Marhahus 44 kr. kilónként.

Budapesti marhavásár jan. 8-án. Összes felhajtás 2170 db. nagy és apró marha. — Ebből eladatott 38 db. bika, 812 db ökör, 430 db vágó tehén, 117 db. fejős tehén, 20 db. bival, 398 db. borju, 245 db. bárány, — db. juh. Árak: bika darabonként 110—190 frt, ökör páronként 180—380 frt, vágó tehén páronként 130—225 frt, fejős tehén darabonként 80—200 frt, bival páronként 180—250 frt, borju drbonként 10—30 frt, bárány páronként 8—12 forint, juh páronként — frt. Húsarak 100 kilónként: ökörhús 52—57 frt, tehénhús 49—52 frt, borjuhús 70—85 frt, bivalhús 46—50 frt.

Pozsonyi marhavásár jan. 5-én. Összes felhajtás 1365 darab, és pedig 1019 darab magyar, — darab lengyel és 164 darab német fajta. Árak 100 kilónként: magyar hizó 63—68 frt, lengyel — frt, német 60—66 frt, tehén — frt, bika — frt, bival — frt. Lábán darabonként — frtot fizettek.

Bécsi marhavásár jan. 5-én. Összes felhajtás 1994 drb és pedig 933 drb. magyar, 413 drb. lengyel és 618 drb. német fajta. Árak 100 kilónként: magyar hizó 55—65½ frt, lengyel 55—64 frt, német 55—65 frt, tehén — frt, bika — frt, bival — frt. Lábán darabonként — frtot fizettek.

Köbányai sertésvásár január 2-án. (Az első magyar sertéshizláló és kölcsönelőgező részvénytársaság jelentése.) Nagyobb felhajtások és csekélyebb kiviteli szükséglet az e heti hangulatra és árakra kedvezőtlen hatást gyakoroltak.

Heti átlag árak: magyar vál. áru 260—320 klg. nehéz 47—48 krral, 180—240 kilogr. nehezek 45—46½ kr. Öreg 300 klg. túli nehéz 43—44 kr, vidéki sertés 42—45 kr. Transitóban: szerbiai — kr., románia 46—48 kr, tuskés — krral tiszta kilogrammonként. Összes felhajtás: 10913 darab, összes elhajtás 9068 drb.

Bécsi sertésvásár jan. 5-én. Összes felhajtás 6343 drb. és pedig 1369 drb. nehéz, 1780 drb. középhez és 3194 drb. süldő. Árak 100 kilónként: nehéz 43—45 frt, középhez 40—42 frt, süldő 34—42 frt; szalonna és zsír 48—54 frt.

Felelős szerkesztő: GAMAUF VILMOS.

Nyomatott Gámán János örökösénél, közep-utca Minorita-épület.

Hirdetések.

Gazdatiszt kerestetik.

Baró Kemény Kálmán ur vécsi birtokán a gazdatiszti állomás üresedésben lévén, keresztek egy oly fiatal, **gazdasági tanintézetet végzett** egyén, a ki már legalább két évet nagyobb gazdaságban, mint gazdatiszt vagy gya-kornok működött.

Jó ajánlat és bizonyítvány szükséges. Értekezhetni **Vadasdi Kálmán** igazgatóval, Maros-Vécse. (4.) (2—4.)

A magyar gazdatisztek és erdészek segélyegyesülete

ajánlja a t. cz. földbirtokos és bérlő uraknak állás-közvetítő-osztályánál bejelentett tagjait elhelyezésre. Az ez ügyben való felvilágosítások díjmentesek. Ügyvezetői iroda: Budapest, papnövelde-utca 6. szám alatt.

(2—52.) (3.) **Krocsák G. Emil,** e. ügyvezető.

Kivánatra árlapok és költségvetések bérmentve küldetnek.

WALSPER FERENCZ
első magyar gép-
és tüzelőszerek, gyár,
harang- és érczöntöde
ERDÉLYORSZÁGI FÜKTELEPE
Kolozsvárt.
Bel-Monostoruicza 12. szám.

(1.) Tetemesen leszállított gyári árák mellett. (1—52.)

Szerelő-műhely vízvezetékek kúrák s berendezéséire.